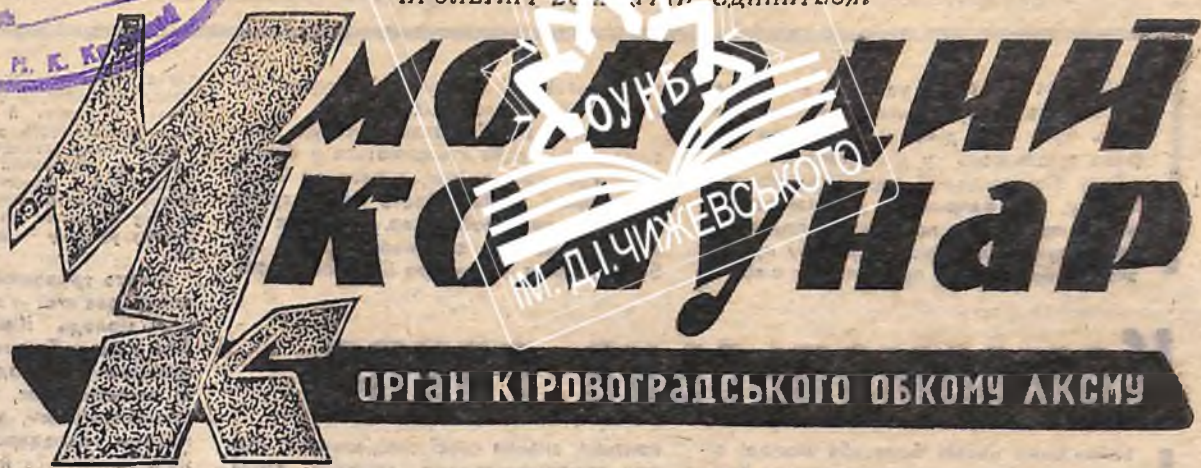

У ЦК КПРС І РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанови «Про розвиток виробництва продуктів тваринництва на промисловій основі» і «Про заходи по дальшому збільшенню виробництва яєць і м'яса птиці на промисловій основі».

Документ публікується в центральних, республіканських і обласних газетах.

(ТАРС).

Рік видання XII
№ 49 (1373).

ВІВТОРОК, 27 квітня 1971 року

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧЦІ — ТРУД І МАЙСТЕРНІСТЬ МОЛОДИХ

IV ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

КИЇВ, 23 квітня. (РАТАУ). Чудовими успіхами біля верстатів і домен, на будовах і колгоспних ланах, у лабораторіях розпочали дев'яту п'ятирічку молоді трудівники України, Комсомольці, всі юнаки і дівчата республіки з неослабною увагою слідували за роботою XXIV з'їзду КПРС. Примножуючи успіхи, здобуті у передз'їздівському соціалістичному змаганні, молодь ще з більшим ентузіазмом і великим натхненням виходить на вирішальні рубежі комуністичного будівництва. Грандіозність завдань, накреслених партією, дух творення запалюють юні серця на подвиг.

Підсумки XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, задання комсомольських організацій у світлі їх рішень обговорив IV пленум ЦК ЛКСМ України, який відбувся сьогодні в Києві.

В його роботі, крім членів ЦК, кандидатів у члени ЦК ЛКСМУ, членів Ревізійної комісії ЛКСМУ, взяли участь перші секретарі міськомів, райкомів комсомолу, комсрги ударних будов, передовики промисловості та сільськогосподарського виробництва, редактори обласних молодіжних газет.

Відкриваючи пленум, перший секретар ЦК ЛКСМУ О. С. Капто відзначив нове досягнення Країни Рад в освоєнні міжзоряних просторів — політ корабля «Союз-10» з космонавтами В. О. Шаталовим, О. С. Єлисеєвим, М. М. Рукавишниковим на борту.

Учасники пленуму одностайно прийняли вітальну телеграму славним пілорювачам космосу.

Потім з доповіддю «Про підсумки XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України та задання комсомольських організацій республіки» виступив перший секретар ЦК ЛКСМ України О. С. Капто.

Доповідач та виступаючі відзначили, що в матеріалах і документах XXIV з'їзду КПРС значне місце приділяється роботі Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, ідейному загартовуванню підліткового покоління, визначено програму діяльності ВЛКСМ на наступний період, вказано шляхи піднесення активності комсомолу як бойового авангарду радянської молоді.

Цілоком і повністю схвалюючи і одностайно підтримуючи внутрішню і зовнішню політику КПРС і Радянського уряду, політичну і практичну діяльність Центрального Комітету партії, комсомольці, вся молодь Радянської України всім серцем приймає рішення партійних з'їздів до неухильного керівництва і виконання.

На пленумі підкреслювалось, що обов'язок комітетів комсомолу забезпечити авангардну роль комсомольців, комсомольсько-молодіжних колективів на виробництві, підтримувати і розповсюджувати цінні патріотичні починання, спрямовані на успішне здійснення завдань нової п'ятирічки. Слід ефективно використовувати всі форми соціалістичного змагання, які утвердилися в практиці діяльності комсомольських організацій, — трудові вахти і естафети, змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів на кращого за фахом, конкурси професійної майстерності та інші.

Не менш важливо створити умови для виконання молодими виробничниками планових завдань і соціалістичних зобов'язань. Потрібно постійно дбати про наукову організацію трудового процесу, підвищення молоддю виробничої кваліфікації, оволодіння нею передовими прийомами і методами праці, суміжними професіями.

Значну увагу було приділено питанням піднесення трудової та громадської

політичної активності молодих трудівників села.

Використовуючи набутий досвід, комсомольські організації повинні поєднати наполегливу боротьбу за одержання високих врожаїв всіх сільськогосподарських культур, підвищення продуктивності тваринництва, досягнення трьохтисячних надобів молока. Слід забезпечити по-справжньому комсомольське шефство над будівництвом нових тваринницьких комплексів, оснащенням їх машинами і механізмами, ширше залучати молодь до оволодіння професією тваринника-механізатора, створювати їй необхідні умови праці. Важливою формою участі молоді у здійсненні науково-технічного прогресу на селі повинен стати технічний всеобуч.

В центрі уваги були питання ідейного загартовування молоді, виховання юнаків і дівчат у дусі комуністичної ідейності, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Серцевиною всієї масово-політичної роботи, вказувалося на пленумі, нині є пропаганда історичних рішень і матеріалів XXIV з'їзду КПРС. Слід організувати систематичні виступи перед молоддю делегатів партійних з'їздів, керівних партійних, радянських і господарських працівників, діячів науки і культури, ветеранів партії і комсомолу.

В багатьох виступах піднімалися питання виховання молоді на революційних, бойових і трудових традиціях, підготовки юнаків до служби в Збройних Силах. Приділено значну увагу роботі комсомольських організацій з студентською, шкільною молоддю та піонерами.

Здійснення намічених завдань залежить від рівня організаторської роботи комітетів комсомолу. На пленумі було дано аналіз діяльності ряду обкомів, міськомів, райкомів ЛКСМУ по підвищенню ефективності всіх ланок комсомолу республіки.

Учасники пленуму висловили тверду впевненість, що комсомольці, всі юнаки і дівчата республіки ще вище піднімуть трудову і політичну активність, тісніше згуртують свої лави навколо Комуністичної партії, самовіддано боротимуться за нові здобутки в праці і навчанні, не пошкодують сил, енергії для успішного виконання рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

У дебатах виступили перший секретар Дніпропетровського обкому ЛКСМУ Ю. М. Пономарьов, гірник очисного вибою шахти «Анненська» комбінату «Кадіївугілля» Ворошиловградської області, Герой Соціалістичної Праці Г. Л. Шелест, перший секретар Київського міському ЛКСМУ А. І. Корнієнко, керівник комсомольсько-молодіжної бригади Запорізького заводу «Дніпропрессталь», заслужений металург УРСР Е. М. Васильчинин, ланкова колгоспу «Прапор перемоги» Хотинського району Чернівецької області Н. І. Сенік та інші.

В роботі пленуму взяли участь і виступили член Політбюро ЦК КП України, другий секретар ЦК КП України І. К. Лутак та перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельников.

З обговореного питання одностайно прийнято відповідну постанову.

За перемогу в соціалістичному змаганні на честь XXIV з'їзду КПРС республіканській комсомольській організації було вручено вимпел ЦК ВЛКСМ, який побував у космічному рейсі на кораблі «Союз-9». Вимпел вручили Е. М. Тяжельников та льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу Е. В. Хрунов.

Учасники пленуму прийняли вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

Екіпаж космічного корабля «Союз-10» — зліва направо — бортінженер О. С. ЄЛИСЕЄВ, командир В. О. ШАТАЛОВ і інженер-випробувач М. М. РУКАВИШНИКОВ в кабіні космічного корабля. Фото В. МУСАЕЛЬЯНА. (Фотохроніка ТАРС).

Космічний корабель „Союз-10“ повернувся на Землю. Політ орбітальної наукової станції „Салют“ триває

Повідомлення ТАРС

25 квітня 1971 року о 2 годині 40 хвилин за московським часом, після виконання програми науково-технічних досліджень з станцією «Салют» космічний корабель «Союз-10», пілотований екіпажем у складі космонавтів товаришів Шаталова Володимира Олександровича, Єлисеєва Олексія Станіславовича і Рукавишнікова Миколи Миколайовича зробив м'яку посадку на території Радянського Союзу за 120 кілометрів на північний захід від міста Караганди. Самопочуття космонавтів після посадки добре.

Проведені в цьому польоті дослідження є етапом спільної програми робіт з орбітальної наукової станції «Салют».

В ході спільного дводобового польоту з орбітальної наукової станції «Салют» проведено комплекс досліджень по перевірці працездатності удосконалених систем взаємного пошуку, далекого зближення, причалювання, стикування і розстикування космічного корабля і автоматичної станції.

23 квітня, після виходу на навколосезонну орбіту, космонавти перевірили бортові системи і провели необхідну підготовку космічного корабля до спільних експериментів із станцією «Салют», виведеної на орбіту навколо Землі 19 квітня цього року.

24 квітня о 4 годині 47 хвилин за московським часом космічний корабель «Союз-10» був зстикуваний з орбітальною станцією «Салют». Процес стикування космічних апаратів проводився в два етапи. На першому етапі зближення корабля з станцією до відстані 180 метрів здійснювалося в автоматичному режимі керування. Дальше зближення і причалювання проводив екіпаж корабля.

Політ космічної системи «станція—корабель» у зстикуваному стані тривав 5 годин 30 хвилин. Під час польоту проводилась перевірка бортових систем, оцінювались динамічні характеристики.

Після виконання намічених експериментів, екіпаж провів розстикування і відведення корабля «Союз-10» від станції.

За допомогою встановлених на кораблі «Союз-10» зовнішніх телевізійних камер, під час спільного польоту і при розходженні апаратів, передавались на Землю зображення станції «Салют» і окремих елементів її конструкції.

В ході польоту корабля «Союз-10» космонавти провели заплановані наукові спостереження й експерименти, фото- і кінозйомку.

Після виконання наміченої програми експериментів були проведені операції по підготовці спуску корабля «Союз-10» на Землю. Екіпаж здійснив необхідну орієнтацію корабля і о 1 годині 59 хвилин за московським часом увімкнув гальмову рушійну установку. По закінченні роботи двигуна і розділення відсіків корабля почався політ до Землі спускового апарата. Слідом за аеродинамічним гальмуванням в атмосфері було введено в дію парашутну систему, а безпосередньо перед Землею — двигуни м'якої посадки. Політ спускового апарата завершився плавним приземленням у розрахунковому районі.

На місці приземлення космонавтів зустріли група розшуку, спортивні комісари, представники преси і друзі.

Політ космічного корабля «Союз-10» завершено.

Експерименти з орбітальною науковою станцією «Салют» триватимуть.

ЗОВСІМ невеликий колектив — комсомольська група. Але великими можуть бути його діла. Це особливо ясно проявилось у дні роботи XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Хто, наприклад, з механізаторів усіма помислами не прагнув подарувати форумові комуністів ударну працю, хто не боровся за першість у сівбі?

мають неабиякі можливості у справі комуністичного виховання молоді.

У Статуті ВЛКСМ зазначено, що комсомольські групи створюються у бригадах, агрегатах, змінах, курсах та інших виробничих ланках. Проте клопіт групи — не тільки виробництво. Вона має виховувати молодь, організовувати її побут, дозволяти, дбати про її ідейні пере-

лових підприємствах і в сфері побуту — де тільки можливо, формуються ці групи. Вони діють, держать й опрацюють сподівання. Для групкомсоргів, а ними обираються кращі виробничники, скликаються семінари. Їх слухають на засіданнях комітету і комсомольських зборах. Допомога і контроль з боку комітету первинної організації, міському комсомолу дають те, до чого ми прагнемо в кінцевому рахунку — високі виробничі досягнення.

Багата трудовими дарунками перша весна дев'ятої п'ятирічки. Добре працює молодь Кіровоградського району. Але... не побачите на його полях молодих сівачів, не водять агрегатів молодіжні екіпажі. Час, коли їх можна було укомплектувати, домовляючись із керівниками господарств, згаляний райкомом комсомолу. Та й не тільки райкомом. Комсомольські групи на виробництві створюються первинними організаціями, котрі завжди в одвіті за них.

Дарма мріяти про те, щоб на одній виробничій ділянці зібрати всю комсомольську організацію. Однак досвід переконує, що молодь з найбільшою віддачею працює п'яч-о-пліч. Кели поруч ровесник і однодумець, шомиті відчували себе приналежними до свого колективу. Комсомольська група створює саме таку атмосферу. Звичайно, не про те йдеться, щоб істотно, на шкоду виробництву групувати молодь, без урахування спеціальності і особливих побажань. Але гуртувати її у колектив на робочих місцях краще потрібно, домагаючись, щоб особиста участь члена ВЛКСМ у соціальних справах була якомога значимішою. Особливо зараз, коли наше суспільство приступило до виконання величезних нахреслених XXIV з'їзду КПРС.

Комсомольська група

найвищому накалі боротьби молоді сівачі часто виходили переможцями. Комсомольсько-молодіжна група трактористів колгоспу «Україна» Гайворонського району бездоганно посіяла ранні зернові на чотири дні раніше передбаченого строку.

Успіх молодих механізаторів з «України» став наслідком цінної організації роботи в комсомольській групі тракторної бригади. Варто підкреслити: організації роботи. Тут комсомольці живуть дружим колективом, важливі виробничі питання, проблеми виховання, підвищення професійного рівня обговорюють на зборах, вимагають від кожного члена ВЛКСМ суворой дисципліни. Зайди — згуртованість, взаємодопомога, дружба.

Комсомольські групи, а їх в області 2629, з них 718 працюють у промисловості і 627 — у сільському господарстві,

конання, знання своєї спеціальності. Перед комсомольськими групами зараз стоїть важливе завдання — пропалувати матеріали і рішення XXIV з'їзду КПРС. Свідомо жити думами партії і так само свідомо виконувати рішення з'їзду повинен кожен юнак, кожна дівчина.

Де, як не в групі, найбільш тісне спілкування товаришів, цілковита відвертість і взаєморозуміння, котрі створюють сприятливі обставини для виховання. Тут нема таємниць, тут неможливо сховатись за чиею спиною і прикритись показною активністю, а тому й вплив середовища почасти сильніший, глибокий, ніж у первинній організації.

Правильно оцінює можливості комсомольських груп, створених за виробничим принципом, Олександрівський міський комсомол. На штахтах і вузьких розрізах, на промис-

тував кроленят від зимових та весняних холода. Зараз вони щодня набирають у вази.

За 1970—1971 навчальний рік учні школи виростили і здали на державні заготівельні пункти 2764 штуки кролів. Це їх конкретна відповідь на заклик нозові-празьких школярів-кролеводів допомогти м'ясному цеху. Зараз з'являється класиця Таня Михайлова, семикласниця Валя Панченко, восьмикласники Павло Руденко, Олена Ковальова, Ольга Швидка та їх друзі відгодовують ще 922 штуки кролів.

С. Велика Виска
Маловишківського району.

О. САТИЧ.

На фото: підлітка виробничця і добра спортсменка-волейболістка, комсомольська активістка, робітниця Кіровоградської папірної фабрики Людмила ПОРКУЯН.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

РОСТУТЬ ЗАГОНИ КРОЛЕВОДІВ

Після останнього дзвінка Валя Панченко з 7 «А» класу, Павло Руденко з 8 «А» та багато їх однокласників поспішають додому. Там на них чекає пухнасте господарство — десятки кролів і кроленят всіх мастей.

Вже п'ятий рік учні Великовисківської середньої школи займаються розведенням кролів. Ось і зараз на господарському подвір'ї під навісом тут стоять чотири клітки. Це любовно обладнане житло для кролематок. За зимово-весняний період від них одержано хороший приплід — 56 кроленят. Пухнасте потомство п'ятикласники та шестикласники взяли на виховання додому. Хороший догляд вря-

Для болгарських друзів

Більш як в сорок країн світу відправляють посівні машини і тукорозкидувачі машинобудівники Кіровоградського ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка».

Напередодні відкриття X з'їзду Болгарської комуністичної партії на адресу наших болгарських друзів червонозерівці відвантажили 30 посівних агрегатів, а до Міжнародного свята трауящих Першого травня в Болгарську Народну Республіку ще буде відправлено 49 овочевих сівалок.

В. САНДУЛ.

ОЦІНКА — НАЙВИЩА

Один з головних напрямків заліку «Ми справи Леніна і партії вірні» — опанування теоретичною спадщиною класиків марксизму-ленінізму, вивчення матеріалів XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України. Успішно з цим завданням справилися комсомольці та молодь колгоспу імені Карла Маркса Новоукраїнського району.

Члени атестаційної громадської комісії директор Новомиколаївської восьмилітньої школи В. О. Крецул, голова колгоспу А. І. Бондаренко та секретар парторганізації колгоспу П. Є. Рижков були задоволені відповідями молодих хліборобів, їх знання були відмінними. Хлопці й дівчата вивчили праці В. І. Леніна «Завдання спілок молоді», «Чергові завдання Радянської влади», матеріали комуністичних форумів.

Голова колгоспу Андрій Іванович Бондаренко заліки з теорії приймає не часто, а ось трудові — щодня. Механізатори своєчасно виконали роботи по ремонту техніки, піджили 775 гектарів озимої пшениці, в стислі строки засіяли 200 гектарів ячменю, 275 гектарів цукрового буряка, а сьогоднішніми темпами сіють кукурудзу та сояшники.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На фото: молодий тракторист Микола ЧУМАК. Він успішно склав Ленінський залік.

Фото автора.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК КОМСОМОЛУ КІРОВОГРАДСЬКОЇ

У ваш дім входить майстер телевізійного ательє. Він уважно вивчає телевізор, ставить діагноз і «лікує»... Хто він? Технік, інженер? Який заклад закінчив — училище, курси, технікум, інститут? Це для вас не важливо. Ви з цікавістю дивитесь на його вправні руки. Він майстер своєї справи — ось що головне.

На жаль, таких майстрів у нас поки що мало. Тому не так швидко виконуються замовлення на пошиття плаття, взуття, не в один день лагодяться радіоприймачі, холодильники, пральні машини. Чому? Тому, що не вистачає у нас ще людей у сфері обслуговування.

Тільки за останні роки в містах і районах області збудовано великі механізовані пральні і хімчистки одягу, фабрики по індивідуальному пошиттю і ремонту одягу, трикотажних виробів, взуття. З'явилися великі підприємства по ремонту радіотелевізійної апаратури, побутової техніки, фотоапаратів і т. д. Область мережа підприємств побутового обслуговування. І в майстернях, 290 приймальних пунктів. Іх послугами щодобово користується 17 тисяч чоловік.

Служба побуту — молода галузь народного господарства. Але вона з кожним роком завойовує все більший авторитет. В системі побутового обслуговування області працює 7,4 тисячі чоловік. І достойне місце в цій армії займає молодь. Близько двох тисяч юнаків і дівчат знайшли своє покликання в сфері побутового обслуговування. Однак з кожним днем потреба в спеціалістах все збільшується. Для тисяч апаратників десятикласників, які ставлять питання про те, куди піти працювати, шлях Миколи Гордого — стверджувальний при-

НАШІ ПРОФЕСІЇ

ВИ ВИКЛИКАЛИ МАЙСТРА?

клад, чого може досягти молода людина в такій зростаючій галузі народного господарства, як побут.

Трудова біографія його ще дуже мала, однак змістовна. Одержавши свідоцтво про закінчення 8 класів в селі Суботині, Микола вирішив опанувати професію майстра по наладженню електропобутових приладів. По закінченні технічного училища в м. Олександрії Гордого направив в майстерню гарантійного ремонту заводу «Ремпобуттехніка», що на вулиці Єгорова в м. Кіровограді. За короткий час Микола став одним з кращих виробничників у колективі. Він удостоєний звання ударника комуністичної праці. Нездорозумілою преміялася, нагороджувався грамотами. Ім'я цього молодого робітника занесено на іскову і заводську Дошку пошани.

Основа роботи Миколи Гордого — це ремонт електробудів. Але він хоче пізнати тонкощі більш складних побутових приладів: холодильників, пральних машин і т. д. Така вже в нього неспокійна душа. Навчаючись в технічному училищі, він одночасно закінчив 11 класів вечірньої школи.

Навчався сам — ввечірніми годинами, — такий дівал у Миколи. Зараз у нього два учні. Олія з них — дівчина — Ірина Андросова.

Це дуже приємно, що такий «не-

жіночої» професії набувають і дівчата.

В основному на підприємствах побуту приходить молодь після закінчення професійно-технічних училищ. Багато набуває цієї спеціальності в системі учбово-виробничого комбінату Кіровоградського обласного управління побутового обслуговування. Але можна набутися спеціальності і шляхом бригадно-індивідуального навчання у кращих майстрів підприємств побутового обслуговування.

За приклад можна взяти фабрику індошвей і ремонту взуття «Прогрес». Давно тут працює вчутливим Валентина Курдіна. За час своєї роботи вона навчалась взуттєвої справи в робітницю. Тепер в майстерні № 20 фабрики «Прогрес» зшивають і обслуговують тільки майстри-жіночки.

Великі перспективи в сфері побутового обслуговування населення відкриваються в наступній п'ятирічці. Обсяг послуг населенню зростає не менш, ніж у два рази. Треба буде освітати нові види і форми деяких з них. В багатьох містах і селах намічено збудувати нові підприємства побуту, оснащени новим технологічним устаткуванням. І тут де прикласти сили і знання молоді.

П. СОКОВИЧ,
ведучий інженер ПКТИ Міністерства побуту УРСР

Конференція краєзнавців

23 квітня в Кіровограді провела роботу Третя обласна звітно-виборна конференція Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. Близько двохсот делегатів районних та міських організацій товариства зібрані в залі Кіровоградського Палацу культури імені Жовтня, щоб заслухати звіт голови обласної організації товариства тов. В. К. Чернецького, звіт ревізійної комісії, обговорити питання роботи товариства та обрати поже його правління.

Голова правління обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури тов. В. К. Чернецький вказав, що за чотири роки існування організації значно зріс потяг усіх верств населення області до вивчення історичного та культурного минулого країни. Минулого року розпочав свою роботу народний університет вивчення історичної спадщини нашої нашої, працює на Кіровоградському заводі «Червона зірка» комсомольсько-молодіжний лекторій та інше.

За два роки, які пройшли від

Другої обласної конференції товариства, в області прочитано 3825 лекцій по історії та культурі, організовано 2309 екскурсій до історичних місць області.

Промовцю також відзначив, що всенародне ознаменування пам'яті героїв революції, громадянської та Вітчизняної воєн набирає останнім часом вселяючого розмаху. Лише за два роки в області споруджено 67 пам'ятників, встановлено 15 меморіальних плит.

Тов. Чернецький наголосив на тому, що товариство велику увагу приділяє роботі серед молоді. Вже зараз в школах Кіровоградської області існує 730 загонів юнах слідопитів. Якщо енергію цієї армії доцільно використати, то доглядання за пам'ятниками історії та культури, то незабаром школярі впростуть у скарбниці шанувальників славного минулого Батьківщини.

Промовцю відмітив, що багато районних та первинних організацій досягли значних успіхів, нагромадили великий досвід у збереженні та

пропаганді пам'яток історії та культури. Проте в таких районах як Новоархангельський, Олександрівський, Новомиргородський та інших лише краєм вука чути про існування організації по охороні пам'яток історії та культури.

Промовці, що виступили на конференції, розповіли про роботу районних та міських відділень товариства, поділялися своїми успіхами в роботі та планами на майбутнє. Делегати конференції, прослухавши та обговоривши звітну доповідь голови обласної організації товариства В. К. Чернецького, схвалили роботу правління товариства.

Конференція обрала нове правління організації, президію правління та мандатну комісію. Головою правління обрано заступника голови обласного тов. Чабаненко Е. М., заступником голови правління обрано тов. Чабаненко В. В. та відповідальним секретарем тов. Войтовича О. С.

В роботі конференції взяли участь секретар обкому КП України тов. Сидоренко А. С. та секретар обкому ЛКСМУ тов. Кришеченко В. П.

Третя обласна конференція товариства обрала делегатів на Другий з'їзд Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

Він завжди дивувався своїх друзів. Тривалий крос, і Пантелеймон приходив до фінішу першим. Потім — їзда на конях. Знову відзначився Пантелеймон Гнучий. Бачила його на морозі, коли хлопці розтирали тіло снігом.

— Я ж думаю поступати до льотного училища, — казав хлопцям. — А там слабких не беруть...

ЛЮДИ З КРАЇНИ МУЖНОСТІ

Висота Гвардійців

Та не судилось здійснитись його заповітним мріям. Почалася війна. Сімнадцятирічний юнак проситься на фронт. Йому відмовили.

...Осін 1943 року назавжди вкарбувалася у пам'яті Гнучого: він таки став воїном Радянської Армії. Присягу на вірність Вітчизні прийняв в місті легендарної слави Сталінграді, в день 26-х роко-

вин Великої Жовтневої соціалістичної революції.

В складі 105-го стрілецького полку 34 гвардійської стрілецької дивізії молодий воїн йде на захід...

* * *

У весняну повінь 1944 року гвардійці 31-ї стрілецької дивізії прорвалися до Дністра, південніше Тирасполя. Навколо скільки сягає зір, плавали. Попереду — широчинь ріки, на правому березі якої засіли фашисти. З добре укріпленої висоти «107,8» гітлерівці на багато кілометрів бачили ліній берег, зайнятий гвардійцями. ... Кілька разів підіймалися наші воїни в атаку, та оволодіти висотою з ходу не вдавалося. Тоді було створено штурмову групу на чолі з лейтенантом Б. С. Васильєвим. До неї увійшли старший сержант Г. Т. Рижов, сержанти А. І. Бірюков, Ф. М. Мида, М. В. Чечулін, рядові А. В. Балабаєв, В. І. Глазунов, П. П. Гнучий, Г. О. Коробов, В. І. Ломакін, Т. Л. Нуркаєв, Росіяни, українці, башкири. Всі — комуністи або комсомольці.

Жменька сміливців ретельно підготувалася до штурму. Заантажовані боеприпасами, гвардійці вночі на дерев'яних бочках, очеретяних плотиках непомітно перетяли річку. Блискавично закінчилася сутичка — висота була взята.

Опам'ятавшись, ворог кинувся вранці в контратаку, за першою — друга, третя. Гвардійці незмінно зустрічали фашистів шквальним вогнем кулеметів та автоматів...

Бійці стояли не на життя, а на смерть. Коли стемніло, зібрали зброю і боеприпаси убитих ворогів, розставили кулемети і автомати вздовж траншеї. Тепер можна було бити по фашистах, не припиняючи вогню ні на секунду. Коли зброя

нагрівалась так, що не витримували руки, гвардійці перебігали до іншої вогневої точки. Здавалося, що на висоті велика група воїнів.

Проти жменьки сміливців фашисти кинули майже батальйон піхоти. Вкриваючи схили висоти збитими і пораниеними, ворог знову відступив. Але переломився був короткий. Бій спалахнув з новою силою. Вже вбито Ломакіна, тяжко поранено Васильєва, стікає кров'ю Балабаєв. Осколок міни засів у грудях двадцятирічного Пантелеймона Гнучого. Проте юнак не залишив поля бою. Кволими руками він почав заряджати кулеметні стрічки, диски автоматів. Його поранили вдруге, він втратив свідомість...

Та фашисти так і не змогли завладіти палаючою висотою. Її повними господарями стали гвардійці 34-ї стрілецької аж до 20 серпня — до початку Яссько-Кишинівської битви.

36 годин протрималась там жменька радянських сміливців, відбивши сімнадцять контратак ворога. Понад 200 гітлерівців знайшли собі кінець на схилах висоти.

Навічно залишилася на вершині пагорба Васильєв Ломакін, помер в шпиталі від ран Балабаєв. Але дев'ять гвардійців пережили смерть, що пізніше доби чатувала над ними. Батьківщина-мати високо оцінила подвиг своїх синів: Указом Президії Верховної Ради СРСР від 13 вересня 1944 року кожному з них присвоєно високе звання Героя Радянського Союзу.

* * *

Різні післявоєнні шляхи героїв. В. І. Глазунов став будівельником у Мінераль-

них Водах, Г. Т. Рижов живе в Алма-Аті, А. І. Бірюков — у Підмосков'ї. Нафтаюком став башкир Т. Л. Нуркаєв. В Астрахані поселився командир групи Б. С. Васильєв. Понині в Радянській Армії підполковник Ф. М. Жила, передає свій досвід молодим воїнам.

А Пантелеймон Панасович Гнучий, закінчивши Тбіліський інститут залізничного транспорту, працює в Саїгловодську начальником залізничної станції.

Самовіддану працю героя оцінено по заслугі. Торік груди його прикрасила Ленінська ювілейна медаль «За доблесний труд».

* * *

Про подвиг, завершений радянськими патріотами, пам'ятимуть вічно. Вдячні жителі молдавського села Роскайці свято шанують пам'ять героїв висоти. Вона тепер не безіменна — носить ім'я Василя Ломакіна. На її вершині встановлено обеліск, навколо якого шумлять молоді смереки. Ім'ям гвардійця названа і середня школа села. А піонерська організація десятирічки носить ім'я нашого земляка П. П. Гнучого.

Не зростає стежка, що веде на висоту Ломакіна. Піонери доглядають могилу гвардійця. В урочисті дні школярі дають тут клятву на вірність Вітчизні, обіцяють бути такими, як герої-гвардійці.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ.

наш громадський кореспондент.

М. Світловодськ.

Заклопотані своїми справами, доярки довго не могли знайти вільної хвилини, агіткульбригадівці терпляче чекали. Вже й про справи домашні переговорювали і новинами обмінялись дітвора, вже баяніст декілька разів перебралася в задумі, а на подвір'ї ферми ніяк не стіхало ремігання Лисок та Веселок. Власне, за ними і справа стояла: корів треба було завести в приміщення, а потім уже і концерт можна подивитися.

— Таке буває досить часто, — пояснила Марія Шевченко, молодий директор Будинку культури. — Люди ж справою зайняті.

Врешті зібрались тваринники і почався виступ агіткульбригади.

Сама форма його мало чим відрізнялась від форм виступів десятиків і сотень агіткульбригад області. Виступ лектора на початку, потім — невеликий концерт з кількох номерів.

Виступ учительки Тамари Степанівни Коваль був досить стислий, розрахований якраз на цю заклопотану аудиторію. Спрямали його тепло і з великим зацікавленням.

А після виступу — концерт. Були народні пісні й сучасні ліричні. Швидко не залишився вільним записаний «Чардаш». В переліку концертних номерів агіткульбригади частіше зустрічаються частівки на злободієні колгоспні теми. Їх виконавці місцеві середняки: Михайло Михайлович Золотаренко. І ці, може, художньо не зовсім досконалі, але завжди дошкульні куплети, проспівані біля агрегатів у полі, на подвір'ї бригади чи з клубної сцени, шмагують ледарів та п'яниць, порушників трудової дисципліни. Ще зовсім недавно пошта з району доставлялась в Ганно-Требиньку автомобілем або трактором, що возило в Устинівку молоко. Таким чином, радість і сміх колгоспників були цілком в руках водія. І періодично листи чи посилання йшли з району до колгоспу по тижню, а то й довше. Дівчата-агі-

ПОСЛІДОВНИКИ УСЛАВЛЕНИХ

бригадівці проспівали в клубі частівки про таку кооперативність, обслуговування. Зараз кілька нарікань на пошту немає, бо правління колгоспу домовилося з районом за виступом за виступом про організацію її доставки.

«А, взагалі, з репертуаром у нас справи кепські, — каже Шевченко. — Сатиричних частівок небагато. Потрібна серйозна методична допомога. Є в Кіровограді організація, яка могла б (та й повинна) забезпечувати нас репертуарними збірниками та інше. До посівної добре було б мати одну підбірку виступів, до жнива — іншу. А обласний Будинок народної творчості наших потреб не задовольняє. Інколи надсилають тематику проведення свят, але, як правило, із запізненням. Так, 6 березня цього року наш Будинку культури одержав з Кіровограда тематичну розробку проведення... Міжнародного жіночого дня! Пробачте, але ж яку треба мати оперативність, щоб за два дні підготувати в сільському Будинку культури святковий концерт художньої самодіяльності!»

«А це нам неслухняно працює тому, що маємо укладеніх попередників, — каже Ніна Радецька, член агітбригади. — Пам'ятаєте, років десять тому вся країна аплодувала жіночому хору-ланці з колгоспу імені Держинського. То наші земляки. Не лише тут, а й в Києві, Москві воли співають народні українські пісні. Нещодавно знову дивилася кінострічку про цей хор. Який самобутній талант! Розумієте, чому такі високі вимоги ставлять глядачі до нас? Адже ми повинні їх наслагодувати. Але, крім художньої досконалості, той хор для нас є ще вірним віддзеркаленням піснотворності, закоханості в місцевість. Інакше, що може примусити вісім жінок похилого віку, майже бабусь,

збирати серед односельчан, відновлювати в пам'яті пісні, які співали в дитинстві!»

Але якщо вже зайшла справа про любов до пісні, то варто згадати, що і у самої Ніни Радецької вільного часу обмаль. Працює друкаркою в колгоспі, секретар комсомольської організації. Мріє стати вчителькою, зараз вчиться на другому курсі Кіровоградського педагогічного інституту. А якщо треба — поспішає до клубу на репетицію. «Аякже, — каже Ніна. — Ми — агіткульбригадівці!»

До речі, вільний час для колгоспних агіткульбригадівців — це поняття відносне. Саме той день у Будинку культури був вихідний. Та коли прийшла поспішна, баяніст Будинку культури з жалем поглянув на вулицю і швидко зібрався. Пояснив: «У нас чимало членів агіткульбригади — школярі. Тому післяобідній час — це час виступів агіткульбригади. Доводиться поступатися вихідним. В полях, на фермах колгоспники вже стомлюються, і в цей час їм дуже потрібен концерт. А школярі якраз закінчують заняття в школі».

Виростуть школярі, закінчать школу — буде в колгоспі співає поповнення.

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Устинівський район.

На фото: «Чардаш» у виконанні членів агіткульбригади колгоспу імені Держинського.

Фото автора.

● ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ПРОСТОТА ЧУДЕС

Серед прогресивних форм та нововведень Петра І був і указ про заборону церковних «чудес», які так широко пропагувала православна церква. Петро взагалі не долюблював попів, що без особливого ентузіазму сприймали перебування в країні. Але до такого рішучого кроку царя привів один епізод.

В якійсь церкві Петербурга «заплакала» ікона богоматері. Під рясне капання її «сліз» слуги господі переконали остовілих богомольців, що ті слюзи віщують лихо місту, бо прогнівав всевишнього цар-богохульник і, мовляв, давно пора наківати п'ятами з Петербурга.

Коли ж чулка про ікону-чудотворницю дійшла до винуватця того

плачу, Петро сам приїхав до храму, зняв з образу покривало і показав здивованому папугу дошку ікони, в якій було зроблено заглиблення. Заглиблення наповнялась лампадою олією, яка витікала з отворів в очах. Завдяки добрій в'язкості, олія крапала слізьми, а не виливалась струмком.

Про це, перше, мабуть, науково-атеїстичне пояснення «чуда» і розповідає нова книжка Л. Ходоса «Вечори цікавої хімії». І кожен, хто візьме її до рук, з задоволенням прочитає про хімічні явища, про те, як їх використовувала церква з метою далеко не просвітительською.

Звідти ж читач довідається про тонкощі приготування «священної» волютки ім. Н. К. Круп-ді — основного церков-

ного «чуда», про різноманітні методи «оновлення» ікон, якими не раз користувалося духовенство для богобоязного здивування пастви та інше.

Для допитливих буде корисним список рекомендованої літератури, який подається в кішці книги. Розрахована вона на викладачів хімії середніх шкіл як посібник по методичній роботі, велику користь принесе і атеїстам в роз'яснювальній роботі. Автор дає поради, як своїми силами поставити на клубній сцені кілька релігійних «чудес» та пояснити їх слухачам атеїстичного вечора.

Думається, що книжково-видавничтво «Радянська школа» зробило корисну справу, випустивши вдруге «Вечори цікавої хімії».

А. БІЛЕНКО,
методист обласної бібліотеки ім. Н. К. Круп-ді — основного церков-

ПЕРЕМОГЛИ «ГУСАРИ»

«Знамя»

Нещодавно сцена Знаменського клубу залізничників ім. В. І. Леніна стала місцем веселих боїв Клубу веселих та винахідливих. Того вечора «оголили шаблі» гусарів міського професійно-технічного училища № 2 та «шамівські козаки» — команда Знаменського технікуму сільського господарства.

Для цієї зустрічі учні МПТУ № 2 підготували чудові гусарські костюми, а команда технікуму добре вивчила українські обряди.

В напруженому фехтуванні гумором та кмітливості перемогла команда веселих із міського професійно-технічного училища № 2 міста Знамен'я.

Зараз дозорці «шамівських козаків» виглядають, чи не тають в с. Шамівку на їхнє запрошення учні МПТУ № 2 для нових дотепних та винахідливих поєдиноків.

П. ОВРАШКО.

м. Знамен'я.

ЯКЩО ПОКЛИЧЕ ВІТЧИЗНА

ЙТИ ПОПЕРЕДУ — ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ

Первинна організація ДТСААФ Павлівської середньої школи вважається однією з кращих в Онуфріївському районі. Зараз в ній налічується 320 юнаків та дівчат.

— Всі наші заходи, — говорить керівник організації Т. Федоров, — мають одну мету: виховувати в дітей почуття патріотизму, вірності рідній Вітчизні, в якій мірі підготувати майбутніх воїнів до служби в армії.

В школі діє кілька технічних гуртків, тут є клуб юних моряків, згуртована сандружина. До керівництва гуртками запрошено колишніх воїнів А. Барвіського, І. Алексєєнка, Я. Лисака, І. Білокія, А. Сажкова. Вони і навчають юних патріотів військової справи. Тут і вивчення матеріальної частини зброї, і практичні стрільби, і ознайомлення з структурою Радянських Збройних Сил, вивчення їх Статутів, строювання підготовки. В школі є хороша матеріальна база, обладнана спеціальна військова кімната. Школярі власними силами виготовляють необхідні стенди, обладнали спортивний майданчик, стрілецький тир.

Характерно, що військово-спортивні заняття проводяться за спеціальним сценарієм. Призначаються командири

підрозділів, чергові по підрозділах з спеціальними пов'язками. Вирішено, щоб усі старшокласники носили військову форму. Її вже виготовляють у місцевій майстерні. В ній майбутні воїни вийдуть на святковий парад у день Перемоги.

Робиться багато для вшанування земляків-воїнів, що загинули в роки Великої Вітчизняної війни. Всі їх імена відомі в школі. В кожному класі виставлено стенди з портретами короткою біографією тих воїнів, що колись навчалися в цій школі. В березні, наприклад, усім матерям, сини яких не повернулися додому, послано поздоровлення і подарунки.

Організуються також зустрічі з колишніми воїнами та ветеранами праці. В класній кімнаті зберігаються землі, зібрана в містах-героях, альбоми з матеріалами про героїв із союзних республік. А ще листи з військових частин та училищ, де служать і навчаються випускники школи.

Т. ЗІНЧЕНКО.

с. Павлівка
Онуфріївського району.

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

ЛІТАК гвинтами відрізався в повітря, набравши висоту. А навкруги небо — неосяжно голубе небо. У Валентина це перший стрибок. Поруч з ним сидить струнка дівчина, від хвилювання вся тремтить. Лунає команда: «Приготуватись!»

Відчиняються дверцята літака. Першою стрибає дівчина. За нею — Валентин. Струнка повітря вдаряє в обличчя.

— Вже й не страшно? — кричать Валентин.

— Ні! Дуже цікаво! Швидко наближається земля. Перший стрибок виконано...

Це було 1961 року, коли Валентин Белік

НАШІ РОЗПОВІДІ ПРО МАЙСТРІВ

САЛЬТО
ВАЛЕНТИНА
БЕЛІКА

вперше прийшов у аероклуб в парашутну секцію. За рік зробив 39 стрибків і виконав другий спортивний розряд. Борис Ігнатович Чижов, інструктор аероклубу, побачивши неабиякі здібності спортсмена, включає його до складу збірної команди області, яку тренував заслужений майстер спорту А. В. Октян. Валентин наполегливо відшліфовував кожний стрибок. Знову і знову стрибав. На допомогу завжди приходив тренер.

1962 рік. У складі збірної команди Кіровоградської області Белік вперше бере участь у республіканських змаганнях. Хвилювався. Напередодні зустрівся з своїми суперниками. У кожного на грудях — значок «Майстер спорту СРСР».

А коли почалися змагання, заспокоївся. Думав тільки про одне — як краще виконати вправу. У двох вправах — нічному стрибку та стрибку з затримкою 30 секунд — виконав майстерський норматив, а ось в інших — на точність і комбінований вправі не пощастило. Тому 13 місце із 47.

Через рік Валентина призивають до лав Радянської Армії. На його рахунок тоді вже було 275 стрибків. Його включають до складу збірної команди військового округу.

1965 рік. Місто Кувшине. Першість Збройних Сил СРСР. Погода вітряна. Умови змагань були важкими. Валентин відривався від літака й стрімко летів у безодню. Сьогодні, друга, двадцята — ривок, і над головою — білий купол парашута. Вітер підхоплює його й несе в протилежний бік від цілі. Валентин починає маніпулювати стропами, і ось

уже наближається стрімко до «хреста». Всього за сімдесят сантиметрів приземлився від нього. Але поперед ще два стрибки. Вони теж були успішними.

...В ідальні його оточили воїни:

— Поздоровляємо! — тиснули руку.

— З чим? — здивовано запитав він.

— Як? Ти ще не знаєш, що став чемпіоном в комбінованому стрибку?

— Ні!

Йому показали таблицю: дійсно, у вправі № 2 його прізвище стояло на першому місці з поміткою «Чемпіон».

Коли демобілізувався, на його рахунок вже було 730 стрибків. Працює газонником, а у вільний від роботи час ходить до авіаційно-спортивного клубу.

1969 рік. Валентин Белік у складі збірної команди України бере участь у Всесоюзній першості ДТСААФ, де команда України займає друге місце.

1969 рік. У Києві на першості республіки Валентин займає друге місце, пропустивши вперед лише Валентина Мащенко — члена збірної команди Союзу. А в серпні того ж року Белік на першості країни в місті Рязані виборов третє призове місце і везе до Кіровограда бронзову медаль. Після повернення з всесоюзних змагань Валентину запропонували роботу інструктора парашутиста в авіаційно-спортивному клубі. Він з радістю погодився...

Нині на рахунок спортсмена вже 1260 стрибків.

... Ми сидимо з ним у просторому класі. Разом з нами майстри спорту СРСР Діна Срібна та Олексій Новіков.

— Як же вам вдалося стати призером? — запитую Валентина.

Він посміхається:

— Не знаю. Просто почував себе спокійно і дуже хотів перемогти. Це було літом. Моя дружина дуже захотіла подивитися, як я стрибаю. Як відділявся від літака і летів двадцять секунд у вільному падінні, почував себе як птиця у небі. Але коли замість купола парашута над головою закружила петля, стало не по собі, але марно гаяти часу не став. Шарпнув кільце запасного. Парашут розкрився. Та до землі вже було зовсім близько.

— Дивимось наш Валентин крутить сальто, — втручається в розмову Олексій Новіков. — А парашут замотує його. Ну, думавмо, все. Біжимо разом з лікарем до білого клубка. І яке було наше здивування, коли з-під нього вивірився цілісний Валентин, з посмішкою йде нам назустріч.

— З того часу, — продовжує Валентин, — моя дружина вже не ходить дивитися, як я стрибаю, і мені хотіла заборонити. Та хіба я можу без неї?

То так. Бо хто хоч один раз піднявся в небо, то вже ніколи не розлучиться з ним.

Г. ТОЛОК,
наш громадський кореспондент,
м. Кіровоград.

лись прогнозувати закінчення зустрічі. І більшість запевняла, що верх візьме команда двадцять сьомої школи. Адже в попередніх поєдинках ця команда у багатьох вправах показала себе з найкращого боку. Але сподівання прихильників команди СШ № 27 розсіялись з першої сутички суперників. Учні дев'ятої школи здобували переконливу перемогу в комбінованій естафеті, краще володіли м'ячем гандболісти, швидше вони закінчили «переправу». В підсумку рахунок 42:40 на користь команди СШ № 9.

Переможцям вручено грамоти міському ЛКСМУ та міського комітету по фізкультурі і спорту, призи, подарунки.

Р. СЕМЕНЮК.

м. Кіровоград.

ФІНІШ
„ВЕСЕЛИХ
СТАРТІВ“

Цього разу напруга спортивних поєдинків була найбільш помітною. Адже зібралися досить сильні суперники, які старанно готувалися до фінальної зустрічі. Представники двадцять сьомої і дев'ятої шкіл ще взимку демонстрували неабияку майстерність, включившись у змагання «Веселих стартів».

І ось фінал. Уболівальники намага-

РЕПЛІКА

ТАЄМНИЦЯ
„СИВОЇ ПАРАСОЛЬКИ“

Іх двоє. Вона — студентка педінституту, він — робітник. Сидять на лаві в комсомольському сквері, сперечаються.

Він:

— Отже, ти стверджуєш, що оті сиві парасольки, які позвисали на деревах, звичайне сухе листя, заспіване павутинням?

— Звичайно.

— А чому ж воно не відпало ще вчора? Як собі хочеш, а я кажу: там кубельця гусени.

Дівчина:

— Воно хоч і нечисте, але моститься біля живого. А листя сухе. Тому ніякої поживи для отих брудних ялячок не може бути. Це з біологічної точки зору.

Він:

— Тоді ти не розумієшся сповна в біології.

Вона образилась:

— Хай буде ні по-твоему, ні по-моєму. Нашу суперечку розв'яже завтрашній суботник. Якщо

ці сотні парасольок знімуть — значить там шкідники, залишаться вони висіти на віттях — отже, я маю рацію — на деревах звичайне сухе листя.

...В сквері було гамірно: комсомольці міста, які кілька років тому вдали під свою опіку цей зелений масив над Інгулом, витітали сміття, подекуди обкопували дерева. А під час довгих «перекурів» йшли до берега річки і з прикритістю зауважували:

— Смілки б ми тут не поралися, а в сквері не буде принади. І порядок тут нам одним навести не під силу. І знову господарювали на алеях скверу...

А як над Інгулом сплило надвечір'я, тут з'явилися наші знайомі.

Вона тріумфувала:

— Вийшло по-моєму — всі парасольки залишилися.

Тоді хлопчик скинув черевик, почав спинатися на дерево. Через кілька хвилин уже тримав перед дівчиною сухе листя в павутинні.

— І що тут всередині?

— Порожньо.

Перервав «парасольку» навіл, а дівчина, розглядаючи жмут листя, знову заперечила:

— Нічого пагубного тут нема. Якщо хочеш, можемо подивитися під мікроскопом...

Таким чином і на цей раз таємниця «сивої парасольки» не була розгадана.

А через два сонячні дні кризь сотні моташок павутиння виповзли на сонце коричневі гадючки...

Хтось скаже: дрібниця! А мені здається, що господарі скверу під час перекурів на суботнику мали помітити оті згустки павутинного листя. Тепер слід чекати, що алеї не надовго тут зазеленіють. Репнуть бруньки, а потім стануть поживою шкідників. І віття оголившись.

С. КАГРУШ.

м. Кіровоград.

ПЕРША БАГАТОДЕННА

Минулого тижня в Олександрії був дакий старт багатоденний велогонці «Юність». Чотирьохетапний маршрут мав загальну дистанцію 212 кілометрів. Стартувало 33 велогонщиків області. Переможцем першого етапу (Олександрія — Бандурівка — Олександрія) став Володимир Сливенко (завод ПТО). 45 кілометрів він пройшов за 1 годину 19 хвилин 25 секунд. Лише одну секунду програв йому товариш по команді Микола Стахов.

Другий етап тривав за маршрутом Олександрія — Червона Кам'янка — Олександрія. Майже всю дистанцію гонщики пройшли тісною групою. Лише на останніх кілометрах двома спортсменами з індустріального технікуму — Володимиром Ганжю та Миколою Рибинюком вдалося відірватися від основної маси гонщиків. І вони фінішували першими. В цьому етапі місця були розподілені так: перше місце — В. Ганжа, друге — М. Рибинюк, третє — А. Рябошалька (Олександрійська ДЮСШ). По сумі двох етапів лідером гонки став В. Ганжа.

Третій етап (кільцева гонка 32,5 кілометра) проходив по вулицях Олександрії. Серед юнаків на цій дистанції перемогу виборов Володимир Наумов (Кіровоград). На другому місці був Володимир Ганжа, на третьому — Сергій Гоморя (Кіровоград). Останній етап гонки (Олександрія — Знаменка — Олександрія) був найважчим. Виграв його представник індустріального технікуму Віктор Хуторянов. В сумі часу 4-х етапів гонок він теж очолив турнірне табло.

В командному заліку перше місце зайняла команда індустріального технікуму, друге — спортсмени ДЮСШ (міський), третє — представники заводу підйомнотранспортного обладнання.

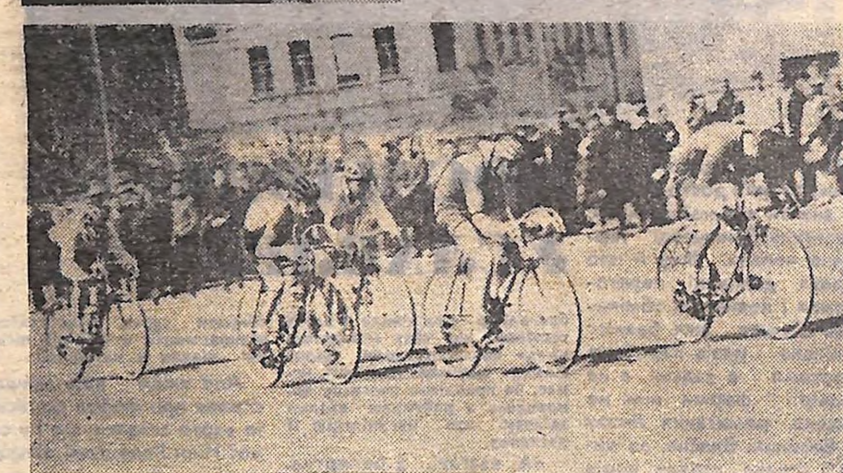
В. ПОЛУДЕНЬ.

м. Олександрія.

Чемпіонський титул виборов учень індустріального технікуму Віктор ХУТОРЯНОВ.

А Лариса НОГА, учениця Олександрійської СШ № 17 була першою в кільцевій гонці в заїзді на 23 км (серед дівчат).

На третьому етапі — напруга найвища, ФОТО АВТОРА.

ФУТБОЛ

ЯКЩО СТІЙКИЙ ЗАХИСТ

Ще один матч провели футболісти кіровоградської «Зірки» вдома. Вони приймали одну з провідних команд України — миколаївський «Суднобудівник».

Кіровоградські футболісти, прагнучи створити запас очок перед виїздом у тритурне турне по чужих полях, одразу ж захопили ініціативу і повели гру в атаковому плані. Уже з перших хвилин вони створили кілька загрозливих моментів біля воріт гостей, але добитися успіху не змогли.

Миколаївці стійко захищалися і періодично контратакували. Під час однієї з контратак їх нападаючий спробував здалека пристрілятися у цілі. І ця спроба виявилася для нього вдачею. Воратар «Зірки» Олексій Іонов, як і в попередніх матчах, допустив грубу помилку і пропустив цей «неважкий» м'яч.

Намагання господарів поля хоча б зрівняти рахунок не дали бажаного результату. Це була їх перша поразка в нинішньому сезоні. Після п'яти матчів вони вже втратили половину очок.

Тепер «Зірка» має провести три зустрічі під'їзду на чужих полях, 29 квітня вона виступатиме в Херсоні, 2 травня — у Севастополі, а 5 травня — в Сімферополі.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 28 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для дітей. «Подорож сонячного зайчика». (Кіровоград). 10.45 — Програма Барнаулської студії телебачення. (М). 11.45 — Концерт естрадного оркестру Узбецького радіо і телебачення. (Ташкент). 12.15 — Театр сьогодні. (М). 12.35 — Телевізії. (К). 10.45 — Наша афіша. (К). 16.50 — Для юнацтва. «Послідок мрії Памі Ангеліної». (Харків). 17.15 — Колірне телебачення. Мультифільм «Пригоди Гупі Гона». (М). 17.30 — «Світ соціалізму». (М). 18.00 — Для дітей «Олівець-Малювальник». (К). 18.30 — Телевізії. (К). 18.50 — Резерв. 19.00 — Художній фільм «Сім'яне щастя». (М). 20.30 — Українське кольорове телебачення. «Сніває за лавою». 21.00 — Програма «Час» (М). 21.30 — М. Зарудний «Вірність». Спектакль Київського драматичного театру ім. Франка. В перерві — телевізії. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-43,35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-43-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.